

**VIERING VAN DE
VIJFDE ZONDAG
VAN PASEN**

‘Wat ik zeg, zeg ik niet uit mezelf.
Het is de Vader,
die in me aan het werk is.
Geloof me:
Ik ben in de Vader en de Vader is in mij.’
(Afscheidsrede van Jezus Joh. 14)



VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied. Gij uit de dood verrezen, *t.: P. Verhoeven*
ten leven opgestaan, *m.: Arneau*
in ons, die niet als wezen,
ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons, Gij zijt ons leven,
God en goed.
Gij blijft met ons voorgoed,
nu tot in eeuwigheid.**

Geen steen, geen wet ten dode,
behoudt ons in het graf.
De machten namaak-goden,
verwaaien als het kaf

**A.: Gij zijt met ons, Gij zijt ons leven,
God en goed.
Gij blijft met ons voorgoed,
nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*Een minder goede leider
wordt slaafs gehoorzaamd
en altijd bijgevallen.
Van een goede leider
weten de mensen amper
dat hij bestaat.
De beste leider is hij,
die stil zijn doel bereikt
en de mensen hoort zeggen:
Wij hebben het zelf gedaan !*

*Respecteer de mensen
en zij respecteren jou !*

(Lao-Tse 6^{de} eeuw)

*Welkom u allen omwille van elkaar
in Gods naam vanavond samen hier.*

Lied. Die bang naar Emmaus vluchtten,
op niemand meer gehoopt.
Die tijd en wereld duchtten,
ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons, Gij zijt ons leven,
God en goed.
Gij blijft met ons voorgoed,
nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: De nood die er heerst
en ik niet lenig;
de helpende hand
die ik niet toesteeek;
de troost die ik niet breng.

**A.: Het zij me vergeven
door wie er onder lijdt.**

V. Het recht
dat wordt geschonden
en ik niet verschaf;
de trouw die ik beloof
en niet opbreng.
De liefde die ik niet toon;

**A.: Het zij me vergeven
door wie er onder lijdt.**

V. De wonden die
worden toegebracht
en ik niet heel;
het leven dat ik schend.
Mijn God die me vraagt
en die ik afval.

**A.: Het zij me vergeven
door wie er onder lijdt;
het zij me vergeven
door U, mijn God en Goed.**

BEZINNING.

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN *m.:W. Vogel*
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.

*Al heb je goede ogen -
oog hebben voor een ander
blijft een hele kunst.*

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.

*Al heb je goede oren -
luisteren en gehoor geven
blijft een hele kunst.*

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.

*Al heb je veel verstand -
wijs en verstandig zijn
blijft een hele kunst.*

A.: DAT HET MIJ IS GEGEVEN
IN U TE AARDEN,
GROND VAN M'N GROND.
KOME WAT KOMT.

GEBED.

*Al stormt het nog zo
in en om ons heen -
als we maar beseffen mogen
op vaste grond te staan.*

*Al doet het nog zo zeer
en is er nog zo 'n pijn -
als we maar voelen mogen
dat iemand met ons mee lijdt.*

*Al wankelen we nog zo
en vallen we erbij neer -
als we maar mogen hopen
ergens terecht te komen,
ergens ooit - geheel in U.
Amen.*

Lied.

*Voorbij; c 1 2 4
C. Adema van Scheltema/W. Vogel*

EERSTE LEZING.

Hand. 6,1-7

Het aantal christenen groeide. Maar zij die van Griekse afkomst waren morden tegen christenen van joodse huize, omdat in de zorg hun weduwen achtergesteld werden. Dus belegden de twaalf een vergadering:

‘We moeten Gods woord niet verwaarlozen door de zorg voor de ondersteuning. Zie dus uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van goede faam, enthousiast en wijs. Hun zullen wij dan met dit ambt bekleden, terwijl wij ons blijven wijden aan gebed en bediening van het woord.’

Dit voorstel vond algemene instemming. Ze kozen Stefanus, zeer gelovig en begeesterd, Filippus, Próchorus, Nikánor, Timon, Parménas en Nikolaüs, een proseliet (bekeerling) uit Antiochië. Zij werden aan de apostelen voorgedragen, die hen na gebed de handen oplegden. Het woord Gods breidde zich uit en het aantal leerlingen in Jeruzalem liep snel op. Ook vele priesters kozen voor het geloof.

Lied.

Voorbij; c 9 10

HET EVANGELIE.

Johannes (14,1-12)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

‘Jullie weten waar ik heenga en ook de weg daarheen is je bekend.’ Maar Tomas zei: ‘Heer, wij weten niet waar u heengaat, laat staan de weg er heen.’

Jezus antwoordde: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Alleen door mij komt iemand tot de Vader en wie mij kent, kent en ziet mijn Vader.’

Hierop zei Filippus: ‘Heer, laat ons de Vader zien; dat is ons genoeg.’

En Jezus weer: ‘Ik ben al zo lang bij jullie en jullie kent mij nog steeds niet? Wie mij ziet, ziet de Vader. Zeg daarom niet: Toon ons de Vader, maar geloof, dat ik in de Vader ben en dat de Vader in mij is. Wat ik zeg, zeg ik niet uit mezelf. Het is de Vader, die in me aan het werk is. Geloof me: ik ben in de Vader en de Vader is in mij. Of geloof het omwille van wat ge ziet gebeuren. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Wie in mij gelooft, zal doen wat ik doe. Ja, meer nog zal hij doen, omdat ik naar de Vader ga.’

Lied.

Voorbij; c 11 12

MEDITATIE.

*Een oervertrouwen in mij zegt me,
dat het leven een zin heeft en dat ik,
ondanks alles, daaraan deel heb.
Uiteindelijk wordt de wereld
door liefde gedragen en die liefde
stroomt ook door mij, -
ook als ik het niet zie of voel.*

(Dorothee Sölle)

Ouderen onder ons weten nog, hoe de kerken tot de jaren zestig van de vorige eeuw op zondagmorgen vaak meer dan overvol waren.

Alle banken en stoelen waren bezet; achter in de kerk hadden bepaalde mensen - veelal leden van de 'Werkliedenbond' - hun vaste 'tegel' en opgeschoten jongelui huisden onder de toren.

Toen in die jaren het kerkbezoek in sneltempo begon te minderen, viel de toren 't eerst leeg.

Het gegoede kerkvolk dat - vaak van generatie op generatie - een stoel of bank pachtte, schrok daar niet van, had het van die lui wel verwacht.

Maar binnen een paar decennia bleek, dat 'die van onder de toren' een soort voorlopers waren geweest die heel stilletjes gevolgd zijn door die 'van de gepachte banken en stoelen'.

De onvrede, het onbehagen of wat dan ook zat niet bij een bepaalde klasse of leeftijd, maar bleek onder brede lagen van het kerkvolk verspreid te zijn en erg diep geworteld.

In die jaren vijftig/zestig van de voorbije eeuw hebben in vele gezinnen ouders vaak vinnige discussies gevoerd met hun kinderen, die op zeker moment niet meer naar de kerk wilden.

In het algemeen 'won' het de jeugd en de ouders, die zich vaak hevig verzet hadden, - lieten in vele gevallen de kerk later ook voor wat ze was en vonden voor hun zondagmorgen geleidelijk een andere zinnige invulling.

Blijkbaar was niet alleen de jeugd onwillig, maar hadden ook vele ouders hun twijfels, waarvan ze zich door hun kinderen meer bewust werden.

Zondag werd een hele groep voetbal-supporters de toegang tot stad en wedstrijd ontzegd en resoluut teruggebracht naar vanwaar ze kwamen.

Ze hadden twee treinen zo goed als gesloopt.

Vreemd, dat ze het voertuig, waarmee ze naar hun favoriete bestemming reisden en straks ook weer mee naar huis moesten terugkeren, zo onder handen hebben genomen; -

alsof ze de tak waarop ze zaten zelf afzaagden. 'Gevoel van onbehagen, onvrede met zichzelf' geven experts als waarschijnlijke verklaring.

Het heeft er alle schijn van, dat ook hier weer een wat kwetsbare groep mensen uiting geeft aan wat onze samenleving als geheel voelt: wel-varend zijn en tegelijk diep-gezonken. In het kader van de 'maand van de filosofie' is vorige week in Tilburg een studiedag belegd met als veelzeggend thema *Overvloed en Onbehagen*. Het is lange tijd heel vanzelfsprekend geweest, dat genoeg en zeker méér-dan-genough mensen tevreden zou stemmen en gelukkiger maken. Maar dit blijkt over de hele lijn niet waar te zijn en daarop is door 'denkers' allang gewezen. De moderne, ontwikkelde westerse mens moet zijn hoofd niet hoog in de lucht steken om wat hij kan en kent, bereikt en heeft, - want het besef van gemeenschappelijke wortels en een gezamenlijk nest is hij ermee kwijt geraakt. Toch huist dáár zijn hart-en-ziel, - dáár huist ook zijn besef niet alleen en voor zichzelf op de wereld te zijn, maar verbonden met al wat en al wie bestaat - wat en wie hij dan ook eerbiedigt; voor wie en wat hij dan ook zorg zal dragen.

*'In het bewustzijn dat,
als we op de oude voet doorgaan,
ook het leven van de mens zelf gevaar loopt,
moeten we opnieuw ontdekken en erkennen
dat we als mens verbonden zijn
met alle vormen van leven op deze planeet'*

(Herman Wijffels in
Spiritualiteit in managen en besturen)

*'De hedendaagse westerse mens
krijgt een Alpträum, een nachtmerrie,
van wat vooruitgang heet.
Die kan hij alleen overwinnen
door zijn eenheid met de werkelijkheid
weer op religieuze wijze
- verbonden en gedragen -
te gaan beleven.*

(Eugen Drewermann)

In het evangelie van vandaag wordt Jezus 'De weg, de waarheid en het leven' genoemd. Elders in het evangelie van Johannes heet hij: 'De ware wijnstok, met wie je verbonden moet blijven'; 'De goede herder die je leiden wil'. Het zijn eretitels, die de eerste christenen Jezus na zijn dood, terecht, hebben toegedicht. Zelf noemde hij zich op de laatste avond van zijn leven 'de minste, de dienaar van allen.'

'Koningen knechten het volk en machthebbers laten zich weldoeners noemen. Zo moeten jullie niet doen. De voornaamste onder jullie moet als de minste zijn; wie beveelt als iemand die dient. Wie is het grootst: die aanligt of die bedient? Toch zeker die aanligt. Welnu, ik ben onder jullie als degene die bedient.'

Zo ziet Jezus van Nazaret zichzelf en zijn zending.
Het is zijn laatste wilsbeschikking voor allen die
na hem komen, om vol vertrouwen in het Leven
elkaar - de zwaksten het meest - trouw te zijn.
Dat de kerk-naar-hem-genoemd, die we deze weken
in grote majesteit hebben kunnen zien,
dit in de toekomst meer en meer zal uitstralen.

Kort orgel

BELIJDENIS

**A.: Om God te leven heeft Hij
mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven
maar meer nog: geloof,
geloof in zichzelf en 't leven.**

*t.: M. Zagers
m.: F. Bertens*

*K.: Twijfels, vragen, wie ben ik
horen bij het leven,
in een lieve mensenblik
verlicht en opgeheven.*

A.: Om God te leven

*K.: Niemand meer of minder mens:
Laat je zien en horen,
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.*

**A.: Om God te leven heeft Hij
mensen aan de rand
van dood en samenleven
een open hand gegeven
maar meer nog: geloof,
geloof in zichzelf en 't leven.**

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte
Orgelspel

BROOD EN BEKER.

*Te eten geven is genade delen;
te eten vragen is
medemensen deelgenoot maken aan
het geluk dat we beleven, de moeite die we doen,
de zorg die we kennen, 't verdriet dat we hebben.
Samen eten, alledag thuis en nu samen hier
is licht en donker, tijd en eeuwigheid
delen met die bij ons zijn en
allen die ons voorgingen.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn,
naar ziel of lichaam pijn hebben,
in het ongewisse verkeren. -*

*Bid voor die zorgzaam waken,
bijstaan en vertrouwen geven.
Bid voor die ons van nabij
zijn voorgegaan in de dood.
Met eerbied noemen wij bij hun naam:*

*Gedenk allen die waar ter wereld ook
bezwijken onder geweld
omkomen van honger
sterven aan een slopende ziekte, -
allen die eenzaam en vergeten wegraken.*

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL.

Lied.

*Laat juichen
Henk in 't Veld*

*Gezegend zijt Gij om adem en licht,
de bron uit wie wij geboren,
de einder waarheen we gaan.*

*Gezegend zijt Gij om zon en maan,
alles en alles in het bestaan geroepen,
het onnoembare wonder dat wij beleven.*

*Gezegend zijt Gij om hart en ziel,
de hoop die gaande houdt,
de belofte waarop wij koersen.*

Lied.

Laat juichen

*Gezegend zijt Gij om die
zorgzaam doen wat alledag vraagt,
eerbiedig omgaan met het leven en
nooit genoemd Uw naam waar maken.*

*Gezegend zijt Gij om kracht en woord
van profeten toen en nu,
die opstaan tegen alle pijn
en mensen waardig leven geven.*

*Gezegend zijt Gij om Jezus Christus,
die vol vertrouwen in U en het Leven,
mensen trouw was tot het uiterste.*

Lied.

Laat juichen

*Gezegend zijt Gij om die
ten afscheid brood nam,
het brak, deelde en zijn vrienden zei:
Dit ben Ik, hart en ziel
met u gedeeld, voor u gebroken.*

*Gezegend zijt Gij om die op het laatst
zijn beker overreikte en zijn vrienden zei:
Overnemen, delen en doorgeven;
mijn testament voor u, een nieuw begin.*

*Gezegend zijt Gij om die ons
tenslotte heeft gezegd:
leef zoals Ik
trouw aan mensen koste wat kost;
trouw aan de Vader
in wie alles wordt voltooid.*

**A.: Al wie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons;
zij zijn Hem trouw tot alles is volbracht.**

*Gezegend die zijn als Hij:
voor stommen te spreken
voor doven te horen
voor blinden te zien.*

*Gezegend die zijn als Hij;
met het volste vertrouwen in
'alles komt goed',
Liefde heeft het laatste woord.*

*Gezegend die zijn als Hij:
in geen dood, geen graf berusten;
aan geen kwaad ten onder.*

Gezegend die bidden zoals Hij:

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Lied.

*Alles wat adem heeft; r-c-r
I. Gerhardt/A. Oomen*

*Omzichtig omgaan met het leven
oog hebben voor het wonder
en eerbied voor het Mysterie
dat erin spreekt en schuilgaat.*

Lied.

Alles wat adem heeft; r-c-r

*Teder voor die minnetjes zijn
omzien naar die achterblijven
steunen die zelf niet kunnen
zieken zorgzaam nabij.*

Lied.

Alles wat adem heeft; r-c-r

*Andermans falen niet uitvergroten
eigen werk niet overbelichten
van je huis een thuis maken
wat je doet van harte doen.*

Lied.

Alles wat adem heeft; r

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR
MENSELIJK EN NABIJ.
EN LAAT ALLE LEVEN
GEZEGEND ZIJN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL